

Geld

Petra Halma:

**Stap voor stap
met geld omgaan**

4

Feiten & cijfers:

**Hoe lopen de
geldstromen?**

14

CLIËNT AAN HET WOORD

Bert van Donselaar

Hoe lang woon je bij de Rozelaar?

Al meer dan tien jaar, sinds maart 2010. Ik woon bij woonlocatie Iris.

Wat voor werk doe je?

Ik werk op de kinderboerderij Schaffelaar. Ik doe heel veel; mestscheppen, dieren voeren, vegen en af en toe een hok schoonmaken.

Wat doe je graag als je vrij bent?

Wandelen of op familiebezoek.

Wat is je favoriete eten?

Ik vind alles wel lekker. Als ik iets mag kiezen, kies ik gewoon wat in de winkel als ik daar ben.

Wat weet je van geld?

Geld is belangrijk, daar kun je mee betalen. Op de kinderboerderij zet ik vaak een geldpotje klaar. Het geld dat daarin zit wordt gebruikt voor de dieren.

IN DIT MAGAZINE

Cliënt aan het woord	2
Column	3
CliëntAdviesPunt	4
Het gewone leven	7
De MiddenIn	8
Een dag uit het leven van ..	10
Medewerkers	12
Feiten & Tips	14
Een Rozelaartje	16

COLOFON

Redactie: Janette Koot

Philip Miedema

Elsamarie Groenendaal

Nico Vonder

Eindredactie: Jeannette Bos

Fotografie: Hans Malestein

Teksten: Arnoud Kamerbeek

Vormgeving: Treffend & Co

Drukwerk: Verloop drukkerij

Column

We gaan het toch niet over geld hebben? Altijd als het daar over gaat wordt het minder gezellig. De één heeft te weinig en vindt dat hij er meer van moet hebben. De ander heeft veel, maar wil niks delen. Zou het niet veel gezelliger zijn zonder geld?

Toen ik op school zat vertelde een docent van een experiment in Frankrijk. Daar was een winkel waar je zonder contant geld je boodschappen kon doen. Je had alleen een kaartje nodig en daar werd alles mee betaald. In de toekomst zou dat overal zo gaan. Wij konden dat niet geloven.

Natuurlijk ben ik al heel lang van school, maar als je mij vandaag vraagt of je een euro kunt lenen moet ik je teleurstellen. Ik heb geen euro meer op zak, alleen maar een pasje. Niet te geloven, hoe snel dat is gegaan.

Vanmorgen had ik een overleg met de cliëntenraad. Ik vroeg of

zij genoeg geld hadden. Ja, ze hadden genoeg. Wij zijn gezond en dat is veel belangrijker dan veel geld. En als je er teveel van hebt, ben je toch alleen maar bang om het te verliezen. Bovendien is het helemaal niet erg als je nog niet genoeg geld hebt om iets te kopen. Dan ga je er voor sparen. Het is namelijk veel leuker om iets te kopen waar je voor gespaard hebt. En zo ging het nog een tijdje door. Het is altijd gezellig om bij de cliëntenraad te zijn. Zelfs als het over geld gaat.

Philip Miedema
Raad van Bestuur

De Rozelaar leert cliënten stap voor stap met geld omgaan

“HET VOLGENDE DOEL IS ALLEEN NAAR EEN ANDERE WINKEL”

Er zijn een aantal cliënten bij de Rozelaar die werken en geld verdienen. Hoe wordt dat geld beheerd? En hoe leren cliënten met geld omgaan? We praten erover met bewoner Alinda Davelaar (30), haar moeder Mariëlle en begeleider Petra Halma. “Het is best spannend om alleen naar de winkel te gaan.”

Mariëlle Davelaar is de moeder van Alinda en ook haar bewindvoerder. Dat betekent dat ze alle financiën beheert en de afschrijvingen van Alinda's rekening ook elk jaar moet verantwoorden aan de rechtbank. “Geld was nooit een thema voor Alinda. Ze ziet de waarde van geld niet in en was er ook niet in geïnteresseerd.”

Bewuster worden van geld

Iedere cliënt heeft een ondersteuningsplan. Hierin staan de ontwikkeldoelen en afspraken over de begeleiding. Het leren omgaan met geld kan, zoals bij Alinda, een ontwikkelingsdoel zijn. Dat houdt bijvoorbeeld in dat Alinda, die woont bij het Gasthuis, een spaarpot krijgt. Haar begeleider Petra Halma helpt haar bewuster te worden van geld. “We hebben Alinda bijvoorbeeld eerst geleerd om tomaatjes en een komkommer te halen”, legt Petra uit. “In het begin gingen we mee en nu doet ze dat zelfstandig. Het volgende doel is om bij een andere winkel iets anders te halen, zoals tandpasta en douchegel bij de drogist. Zo bouwen we het stapje voor stapje op.”

Spaardoelen voor verhuizing

Alinda heeft een geldkistje voor kleine boodschappen. Daarnaast heeft ze dus een nieuwe spaarpot. Het geld dat ze verdient op haar werk geeft ze aan Petra en samen doen ze een deel in de spaarpot. En die komt goed van pas, want Alinda gaat dit jaar verhuizen naar de nieuwbouwlocatie aan de Irishof. Spaardoelen zijn er al. “Een koffiezetapparaat en een schilderij van Skip”, zegt Alinda enthousiast. Skip is de hond die bij haar moeder in Stroe woont en waar ze nog regelmatig komt.

Loslaten in vertrouwen

Alinda's moeder vindt het goed dat haar dochter de waarde van geld in gaat zien, maar spannend is

Er zijn 3 manieren om iemand te beschermen.

- Curatele: als iemand zijn geldzaken en persoonlijke zaken niet kan regelen. De rechter benoemt een curator die dit voor hem doet. Iemand die onder curatele staat is handelingsonbekwaam.
- Mentorschap: als iemand niet kan beslissen over persoonlijke (niet-financiële) zaken, als verzorging, verpleging, behandeling en begeleiding. De rechter benoemt een mentor die de beslissingen voor hem neemt.
- Bewind: als iemand niet zijn geldzaken kan regelen. De rechter benoemt een bewindvoerder die dit voor hem doet.

(bron: www.rechtspraak.nl)

HOOFDARTIKEL

het ook. “Niet zozeer dat ze alleen naar de winkel gaat, maar wel dat ze misschien dingen koopt die niet nodig zijn. We zijn bezig met lijnen. Dan is het een risico als ze alleen door een winkel loopt met een hoop ongezonde verleidingen. Maar, dat is een kwestie van loslaten. En ik heb er wel vertrouwen in hoor. Ze moet een bonnetje inleveren en Petra houdt alles netjes bij. Alinda gaat er zeker van leren.”

Kleine stapjes

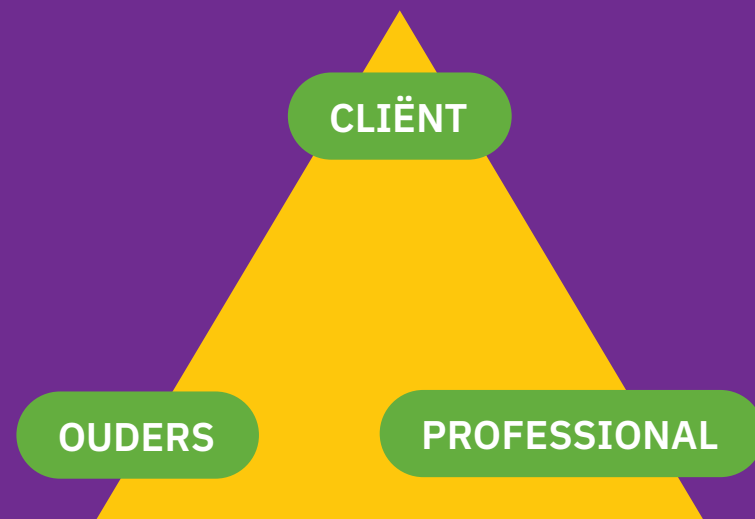
Petra geeft aan dat het ook voor Alinda spannend is. Bijvoorbeeld of ze genoeg geld bij zich heeft. “Het is een keer gebeurd dat Alinda alleen naar de winkel ging en geld tekortkwam. Een medeklant heeft toen het resterende bedrag betaald. Heel lief, maar de keer erna was het wel extra spannend. Maar van die momenten leert ze ook weer. Bijvoorbeeld om even te overleggen of ze genoeg geld meeneemt. Zo doen we alles in kleine stapjes. En Alinda is supertrots als het gelukt is!”

De driehoek

Hoewel Alinda's moeder dingen moet loslaten, blijft ze altijd betrokken. “Dat vind ik heel belangrijk”, benadrukt Petra. Als er met een cliënt iets is, dan overleggen we met elkaar. Ik mag voor Alinda zorgen en haar begeleiden, maar ze blijft een kind van haar ouders. Die band moet goed blijven.” De moeder van Alinda knikt. “Het voelt ook fijn zoals het nu gaat. Ik kan Petra altijd appen of mailen. Heel toegankelijk. Zo was het ook toen Alinda een jaar of vijf geleden vanuit het ouderlijk huis naar het

Kader samenwerken in de driehoek.

Als onderdeel van onze professionele zorg aan cliënten, is samenwerking met ouders en verwanten van groot belang. In de ‘driehoekskunde’ van Chiel Egberts symboliseert de driehoek een gelijkwaardige samenwerking tussen ouders en begeleiders, die de basis vormen waardoor de cliënt in de top zich kan ontplooien. Deze methodiek is bekend binnen de teams en bij de meeste ouders en sluit goed aan op Triple C. Wanneer er een nieuwe samenwerking ontstaat tussen begeleiders en ouders, zoals bij de start van een woonlocatie, is de driehoek een van de thema's waar gezamenlijk en uitvoerig aandacht aan wordt geschonken. De Rozelaar ziet dat een goede samenwerking met familie, gebaseerd op gelijkwaardigheid en vertrouwen, ten goede komt aan de cliënt.

Gasthuis ging. Dat ging makkelijker dan gedacht. Je wordt meegenomen in alles en hebt nog voldoende inspraak. Het is niet zo dat je ineens alles loslaat.”

Even doorsparen

De hoofdpersoon in kwestie luistert glimlachend mee. De aanstaande verhuizing noemt Alinda vooral ‘heel

leuk’, maar haar moeder betwijfelt of ze echt beseft wat er allemaal staat te gebeuren. Hoe dan ook, ze zal er stapje voor stapje goed op voorbereid worden. En die spaarpot, zit die al een beetje vol? “Dertig euro!”, zegt Alinda blij. Nog even doorsparen dus en dan gaat dat nieuwe koffiezetapparaat er zeker komen.

Het gewone leven

de Rozerie

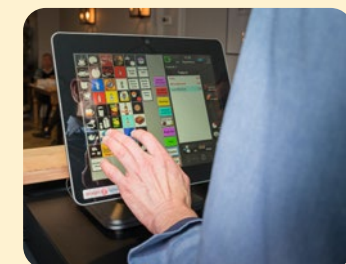
“Als er fooi is, gaat het in de fooienpot!”

“Je runt een horecazaak én je hebt een zorgtaak. Een mooie uitdaging.”
Melanie Bokkers combineert haar liefde voor de horeca en de gehandicaptenzorg als zorgcoördinator bij Lunchroom de Rozerie. Geld verdienen (omzet) is belangrijk, maar het is vooral een plek om te leren.

Aan de Langstraat, in het centrum van Barneveld, tref je de Rozerie. Een gewone lunchroom met bijzonder personeel. Deelnemers van de Rozelaar volgen hier een leerwerktraject. De dag begint rustig voor het team, met een kopje koffie of thee. Zo geven de begeleiders de cliënten ruimte voor hun verhaal. Ook worden een-op-een de leerdoelen besproken. “We hebben een traject voor een keukenmedewerker en voor een bedieningsmedewerker”, vertelt Melanie. We werken in twee groepen. Elke groep heeft een begeleider. Het traject duurt anderhalf jaar, daarna kun je kiezen. Het andere traject volgen, hetzelfde blijven doen of toch iets anders dan de horeca.”

Als je moeite hebt met lezen en schrijven, dan kan een bestelling opnemen lastig zijn. “Daarom hebben de medewerkers een pictoblad bij zich als ze een bestelling opnemen”, legt Melanie uit. “Daar staan alle pictogrammen op, van een cola tot een broodje. Degenen die kunnen schrijven, gaan met een kladblokje naar de gasten.” De deelnemers zetten zelf alles in de kassa, die ook is ingesteld met dezelfde picto's. Het afrekenen doen de begeleiders meestal. En als er fooi is, gaat het in de fooienpot! Dat laten we de deelnemers zelf doen. Degenen die willen leren tellen, doen dat dan bijvoorbeeld door de fooienpot te tellen.” De Rozerie gebruikt de fooienpot voor deelnemersuitjes.

Door alle maatregelen heeft de Rozerie vorig jaar lang dichtgezet. Die tijd is goed besteed. “We willen ook ontwikkelen en vernieuwen”, zegt Melanie enthousiast. “Daarom hebben we de lunchroom een nieuwe look gegeven. Zo zijn er nieuwe meubels aangeschaft en is de menukaart aangepast. En we zijn trots op onze mooie toonbank! We hopen met deze vernieuwingen ook een jongere, bredere doelgroep aan te spreken.” Klinkt goed, maar hoe is dat betaald? “Ja, er moest wel een plan komen voordat we goedkeuring kregen”, erkent Melanie. We hebben alles zelf met ons team bedacht. En dan moet je ook keuzes maken; wat wel en wat niet. Net als in het gewone leven.”

Marcel Wijnen over zijn tijd als RvT-lid

“Mooi om iets terug te kunnen doen”

De Rozelaar is een stichting, waarvan het functioneren wordt gecontroleerd door een Raad van Toezicht (RvT). Marcel Wijnen, directeur Coöperatieve Rabobank Midden-Nederland, nam eind 2021 afscheid als voorzitter van de RvT. “In de kern draait het om één ding: de zorg voor mensen met een verstandelijke beperking.”

Wijnen kwam ooit in contact met de Rozelaar via zijn zus, die een verstandelijke beperking heeft. “Ze ging naar de Rozelaar voor dagbesteding, later ging ze naar het Gasthuis om daar te wonen. Ik weet nog goed hoeveel dat betekende voor mijn zus. Jaren daarna zag ik een vacature voor een lid van de Raad van Toezicht bij de Rozelaar. Daar heb ik op gereageerd, met in het achterhoofd: mooi om iets terug te kunnen doen.”

Klankbord

Dat een rol in de Raad van Toezicht goed bij Wijnen paste, had alles te maken met zijn werk. Op het moment dat hij toetrad tot de RvT van de Rozelaar, zat hij bij de Rabobank in een rol waar hij commissarissen van dochterbedrijven adviseerde. Maar wat doet een Raad van Toezicht eigenlijk? “We zijn toezichthouder, werkgever en klankbord”, zegt Wijnen. “Met de nadruk op klankbord. Het toezicht houden is niet meer een hoofdverantwoordelijkheid van een RvT. We stellen heus wel kritische vragen ter verheldering en geven ook adviezen, maar op een gelijk niveau. Je gaat de dialoog aan, om te helpen en te versterken.”

Contactmomenten

Die dialoog vindt plaats in de RvT-vergaderingen die vier of vijf keer per jaar plaatsvinden. Daarnaast zijn er nog diverse commissies, zoals een financiële commissie en een commissie voor zorgkwaliteit. “En er zijn nog contactmomenten met de OR, verwantenraad en cliëntenraad”, vult Wijnen aan. “Als corona het toeliet bezochten we met de Raad van Toezicht locaties en werden we in december uitgenodigd voor de personeelsbijeenkomst. Al die contactmomenten geven een goed beeld van de organisatie.”

Iedereen de ruimte geven

In zijn tweede termijn was Wijnen voorzitter van de Raad van Toezicht. Wat was er anders in die rol? “Je moet de balans bewaken in de vergaderingen”, zegt Wijnen. Zorgen dat alle agendapunten behandeld worden en dat iedereen de ruimte krijgt om daar wat van te zeggen. De bestuurder zit meer in de materie dan wij. Maar we kunnen ‘m soms wel even een ander perspectief meegeven. Een ander stelt weer andere vragen dan ik zou bedenken. Het helpt als je dat de ruimte geeft. Daarin prijsde ik me gelukkig met de diversiteit van de andere RvT-leden. Als voorzitter heb je naast de vergaderingen ook aparte afspraken met de bestuurder, in dit geval Philip. Ik sprak hem iedere maand. Om te weten hoe het gaat, wat er speelt.”

Stabiliteit

Als het gaat om geld, dan was er ook een periode dat de Rozelaar er financieel niet florissant voor stond. “Dat was wel even spannend”, geeft Wijnen toe. “Je komt dan met de financiële commissie en de bestuurder vaker bij elkaar om een oplossing te bedenken. En dat heeft gewerkt. Je ziet nu dat de Rozelaar er heel gezond voor staat. De zorgen die er toen waren, zijn er niet meer. Het gaat niet om winst maken, maar wel om continuïteit. In de kern

draait het om een ding: de zorg voor de cliënten. Die moet altijd voorop staan. Daarvoor moet je stabiele resultaten hebben.”

Visitekaartje

Terugkijkend op zijn tijd in de Raad van Toezicht noemt Wijnen de opening van kinderboerderij Schaffelaar als een van de hoogtepunten. “Dat is echt een visitekaartje”, legt hij uit. “Heel Barneveld en omgeving weet: dit hoort bij de Rozelaar, ook omdat daar

deelnemers aan het werk zijn. Dan is echt zichtbaar wat we bijdragen aan de maatschappij.” De brand bij de Rozerie en de impact van corona zijn momenten die Wijnen ook zeker zijn bijgebleven.

Werken met mensen

Wijnen is blij dat hij iets heeft kunnen betekenen voor de Rozelaar en neemt zijn ervaringen ook mee in het werk bij de Rabobank. “Er is zeker een kruisbestuiving geweest”, beaamt hij.

”Bij de Rozelaar kon het op sommige vlakken wat professioneler. Daar heb ik in gesprekken wel een rol in gespeeld. Andersom neem je mee dat je als bank altijd aandacht moet blijven houden voor de persoonlijke relatie. Het is belangrijk om feeling te houden met klanten en oog te hebben voor de lokale markt. Bij de Rabobank werken we uiteindelijk niet met geld, maar met mensen. En dan komt het in elke organisatie aan op goed samenwerken en gezond verstand gebruiken.”

“In de kern draait het om een ding: de zorg voor de cliënten”

EEN DAG UIT HET LEVEN VAN *Jolijn Attema*

Jolijn woont sinds mei 2021 helemaal zelfstandig in Barneveld. Daarvoor woonde ze bij haar ouders. Een grote stap, maar het bevalt erg goed.

Elke maandagavond krijgt Jolijn ambulante coaching van Vera Kleijer van de Rozelaar. Hoe ziet een doordeweekse dag van Jolijn eruit?

's Ochtends:

Ik sta vroeg op, om 6.30 uur. Voor mijn werk moet ik namelijk wel drie kwartier fietsen. Het eerste dat ik doe als ik wakker ben, is mijn kat Lilo eten geven. Daarna ontbijt ik zelf, kleed me aan en maak de lunch klaar voor het werk. Rond 8.00 uur stap ik op de fiets naar Zorgboerderij de Gruttohoeve in Stroe. Daar werk ik als assistent-begeleider. Superleuk!

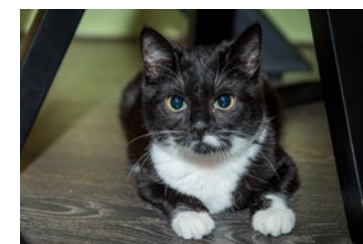

's Middags:

Tijdens de lunch moet ik soms iemand helpen of ik moet de rest van de groep een beetje in de gaten houden. Echt helemaal pauze heb ik dus niet, ik ben altijd wel alert. Vind ik niet erg, want ik kan slecht stilzitten. Op de zorgboerderij help ik deelnemers met allerlei taken, zoals dieren verzorgen. Ik zorg dat alles vlekkeloos verloopt. Het leukste is als je deelnemers ziet groeien, dat ze trots zijn en als ze je bedanken. Elke dag is anders. Om 15.15 uur zit mijn werkdag erop. Op de terugweg doe ik soms nog een boodschap. Als ik rond 16.30 uur thuiskom, knuffel ik als eerste uitgebreid mijn kat. Daarna kook ik iets makkelijkjes en gezonds. Bijvoorbeeld een maaltijdsalade met kip of pasta. Op donderdagavond eten m'n ouders gezellig mee.

's Avonds:

Ik vermaak me goed in de avond. Soms loop ik even naar m'n ouders om een spelletje te doen. Op maandagavond komt Vera en praten we over van alles en nog wat. Ik kijk ook graag series en films. Musicals vind ik het mooiste, ik heb er al dertig bezocht! Op woensdagavond ga ik naar Klaver4. Daar ontmoet ik andere mensen van de Rozelaar. Soms bel ik ook met een vriendin in Amersfoort. Lekker om af en toe even je verhaal te kunnen doen. Na 22.00 uur ga ik douchen en maak ik me klaar voor het slapen. Om 22.30 uur lig ik meestal wel in bed. De volgende dag is het weer vroeg op!

Ambulante Coach Vera:

Ik vind het bijzonder en mooi om te zien hoe Jolijn het zelfstandig wonen heeft opgepakt. Als ze ergens tegenaan loopt, bedenkt ze zelf een oplossing. Jolijn is erg zelfstandig en legt de lat hoog voor zichzelf. Af en toe even afremmen dus. Als ik bij haar ben is het vooral luisteren, praten en nadenken. Hoe beheer ik goed een agenda, hoe onderhoud ik sociale contacten? Ook wel over het uitgavenpatroon en het bijhouden van een kasboekje. Jolijns vader regelt het inhoudelijk en zorgt dat de administratie en financiën op orde zijn. Zo kan ze bijvoorbeeld sparen voor haar grote doelen: een reis naar Amerika of Nieuw-Zeeland en een auto.

Woon je op jezelf?

Dan is het misschien leuk dat je nieuwe mensen leert kennen. Dat kan bij Klaver4 in Barneveld. Dit is een plek om te ontspannen en te ontmoeten. Je gaat samen koken. Klaver4 is één keer in de 2 weken op woensdagavond van 17.00 tot 21.00 uur aan de Stationsweg 2H (locatie Geldersch Erf) in Barneveld. Klaver4 is bedoeld voor mensen met een lichte tot matige verstandelijke beperking. We beginnen de avond met koffie en thee. Je kunt gezellig bijkletsen. Daarna ga je samen koken in de keuken. Samen eten is gezellig. Na het opruimen en afwassen is er tijd om te ontspannen

“Als de financiën op orde zijn, kan iedereen zich richten op het geven van goede zorg”

Medewerker & Vrijwilliger Marja en Rudi

In een groeiende zorgorganisatie als de Rozelaar gaat steeds meer geld om. Maar elke euro moet zorgvuldig besteed worden. Marja van Opijnen is controller en houdt in haar functie de financiën van de Rozelaar scherp in de gaten. Ze wordt onder meer ondersteund door vrijwilliger Rudi Ruitenbeek. “Als de financiën op orde zijn, kan iedereen zich richten op het geven van goede zorg.”

Marja werkte zestien jaar bij een uitgeverij, waarvan de laatste jaren als controller. Vanwaar de overstap naar de zorg? “Het trok me, omdat je bezig bent met overheidsmiddelen. Daar moet je zorgvuldig mee omgaan, waardoor het belangrijk is om de organisatie efficiënt in te richten. Er zijn meerdere geldstromen en het is qua verantwoording complexer dan bij een commerciële organisatie. Ik vind het mooi om vanuit mijn expertise indirect bij te dragen aan goede zorg.” Wat de expertise van een controller precies is? “Toezicht houden op het gevoerde financiële beleid en de afspraken daaromheen. Als het nodig is, signaleer ik zaken of doe ik verbetervoorstellen om de financiële situatie te verbeteren.”

Ervaren vrijwilliger

Bij de Rozelaar werken vijf mensen parttime op de afdeling Administratie, die verdeeld is in cliëntenadministratie en financiële administratie. Met het laatste houdt Rudi Ruitenbeek zich als vrijwilliger bezig, twee ochtenden in de week. “Ik heb jarenlang gewerkt als administrateur. In 2018 ben ik afgekeurd om gezondheidsredenen. Op een gegeven moment begon het weer te kriebelen. Het UWV adviseerde vrijwilligerswerk, zodat ik rustig binnen m’n grenzen kon werken. Toen ik bij de Rozelaar een vacature zag voor een stagiair administratie heb ik maar gewoon gebeld. Ik stelde me voor als een ervaren administrateur die als vrijwilliger wilde werken. Toen was het snel beklonken. En op de eerste dag werd er niet gevraagd ‘schiet het een

beetje op?’, maar ‘hoe gaat het met je?’. Dat voelde direct goed.

Geld innen

Het werken bij de Rozelaar bevalt Marja en Rudi. Ze werken allebei op de locatie in de Rozenstraat, waar ook dagbesteding plaatsvindt. Het maakt het werken in de zorg voor hen voelbaar. Rudi: “Er lopen regelmatig cliënten over de gang. De een om papier op te halen, de ander om geld voor soep te innen. Ik vind het leuk om contact te hebben met de mensen waar het hier om draait.” Marja knikt bevestigend en haakt nog even in op het geld innen: “ze komen dan heel serieus aan met een potje geld voor de soep. Het zijn hele goede debiteurenbeheerders”. “En ze gaan ook niet weg voordat ze het geld hebben”, vult Rudi lachend aan.

Financiële positie

Marja is sinds 2018 werkzaam bij de Rozelaar. Hoe kijkt zij aan tegen de financiële positie van de organisatie? “Nou, de laatste twee jaar waren lastig

in verband met corona. Gelukkig was er een compensatieregeling vanuit de overheid. Al met al krijgen we steeds meer grip, doordat we er bovenop zitten. We zijn financieel gezond. De organisatie is op orde, de processen zijn goed ingericht en we kunnen nog steeds aan personeel komen. Stel dat je personeel moet inhuren, dan kan de financiële positie ineens onder druk komen te staan.” Uit ervaring weet Marja dat een hele

organisatie beïnvloed wordt als het financieel minder gaat. “Er ontstaat dan onrust op de werkvloer. Het gaat om de banen van mensen. En daarbij hebben we te maken met gemeenschapsgeld. Dat moet op de juiste plek komen. Daarom is het zo fijn dat het goed gaat bij de Rozelaar. Want als de financiën op orde zijn, kan iedereen zich richten op het geven van goede zorg.”

Trouw

Voor Rudi geldt dat hij zich focust op het verwerken van inkoopfacturen. “Ik zit weer in m’n ‘eigen’ financiële omgeving en doe iets dat ik beheers. Dit was en is voor mij de beste methode om er weer in te komen. Het bevalt goed.” “En dat is wederzijds”, vult Marja aan. “Rudi is trouw, hij is er altijd. Het is fijn om te weten dat hij alle inkoopfacturen afhandelt. Daar hebben we geen omkijken meer naar.”

Vind je het belangrijk dat mensen met een verstandelijke beperking een warme plek in de samenleving krijgen? Dat ze worden gezien en gewaardeerd? En dat zij het gewone leven kunnen ervaren?

Kijk dan eens naar de mogelijkheden om te werken bij de Rozelaar, als professional of vrijwilliger. Ook stagelopen is mogelijk.

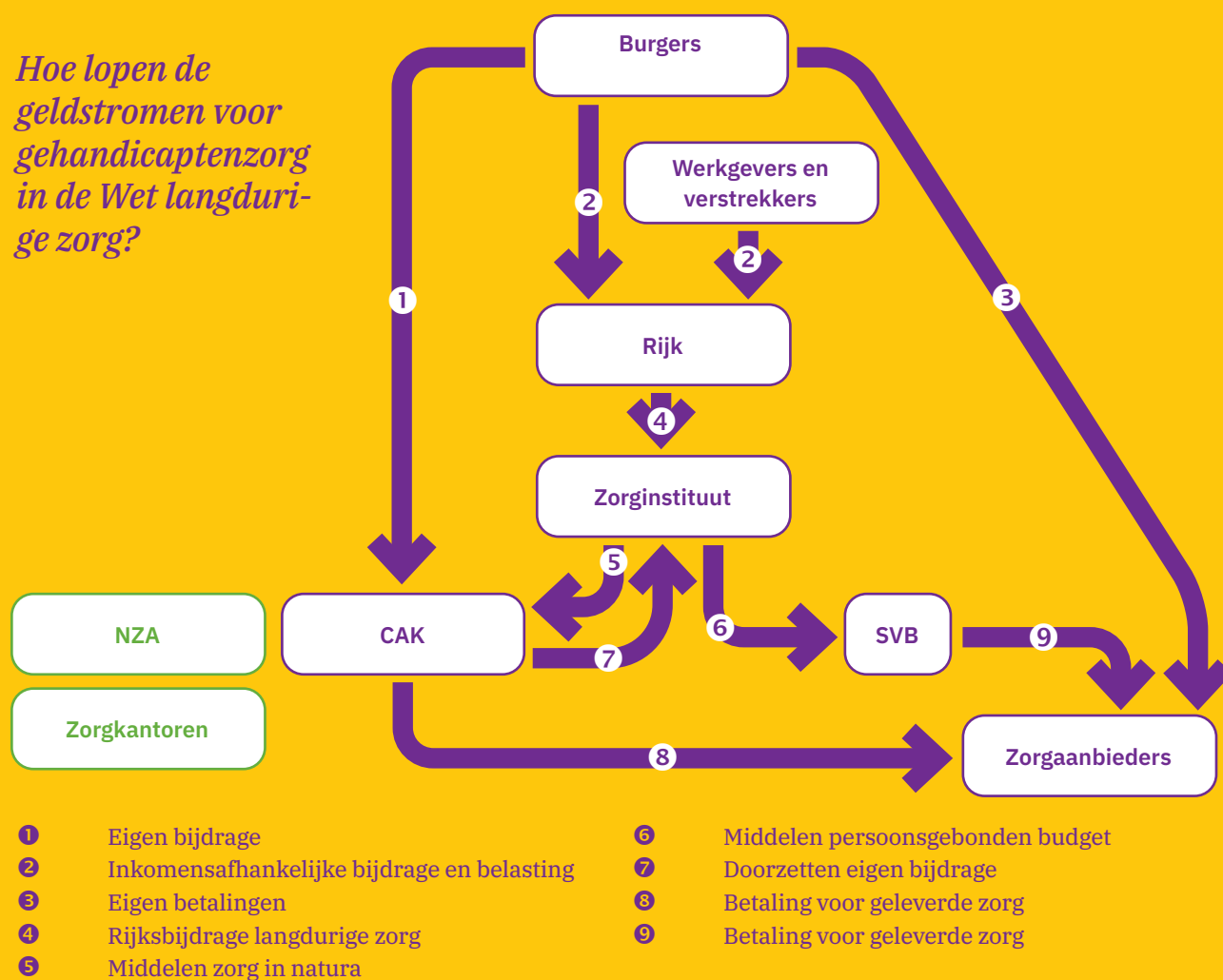
Kijk snel op www.werkenbijderozelaar.nl

Hoe lopen de geldstromen in de gehandicaptenzorg?

De zorg- en dienstverlening bij de Rozelaar wordt voor het grootste gedeelte (93%) gefinancierd vanuit de Wlz. De Wet langdurige zorg (Wlz) regelt dat mensen die blijvend 24 uur per dag, 7 dagen per week zorg en toezicht in de nabijheid nodig hebben, recht hebben op zorg aan huis of in een instelling.

Hoe komt het geld dat we uitgeven aan gehandicaptenzorg - van burger naar Rijksoverheid naar zorgverzekeraar, zorgkantoor of gemeente - uiteindelijk bij de zorgverlener terecht?

Hoe lopen de geldstromen voor gehandicaptenzorg in de Wet langdurige zorg?

Wie betaalt wat voor de gehandicaptenzorg in de Wet langdurige zorg?

Kijk op <https://app.zwdz.nl/gehandicaptenzorg/wie-betaalt-wlz.html> voor het antwoord.

We lichten er hier een aantal uit:

Nederlandse Zorgautoriteit

- De NZa verdeelt de contracteerruimte over de zorgkantoorregio's.
- De NZa stelt de maximumtarieven vast voor het declareren van Wlz-vergoede zorg.

Zorgkantoren

- Zorgkantoren geven het CAK opdracht om zorgaanbieders te betalen voor geleverde zorg.
- Zorgkantoren maken het geld voor het persoonsgebonden budget over naar de SVB. (Sociale VerzekeringsBank)
- Het zorgkantoor maar afspraken met de zorgaanbieders (o.a. de Rozelaar) over de hoeveelheid en de prijs.

CAK

- Het CAK berekent de eigen bijdrage van burgers en int deze.
- Het CAK stort de eigen bijdrage van burgers in het Fonds langdurige zorg.
- Het CAK betaalt de zorgaanbieders in opdracht van de zorgkantoren.

Helpt u ons door (regelmatig) uw ervaring met onze zorg te delen op ZorgkaartNederland.nl? Dat waarderen we enorm!

Deel uw ervaring met de zorg en help zo anderen kiezen.

Ga naar ZorgkaartNederland.nl

- Zoek op Rozelaar
- Klik op 'waarderen'
- Bedankt!

Deze waarderingen zijn voor ons heel belangrijk in verband met de tariefafspraken met het zorgkantoor. Het is daarom belangrijk dat er steeds weer recente waarderingen gegeven worden.

Bron: Boek 'Zó werkt de gehandicaptenzorg' – Gertrude van Driesten en Kees Wessels
<https://app.zwdz.nl/>

Anton is deelnemer op dagbesteding Trosroos.

Hij is altijd in voor een grapje. Iedere week wordt er op Trosroos soep gemaakt voor medewerkers en cliënten. Deze soep kunnen ze met een soepbon kopen. Anton doet altijd zijn ronde om de soepbonnen op te halen. Dan zegt hij, middels zijn spraakcomputer:

”Je geld of je leven”